

ת"פ 57757/04/18 - מדינת ישראל נגד מאיר למפיט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57757-04-18 מדינת ישראל נ' למפיט

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סתיו גרוסמן

נגד

מאיר למפיט

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1952, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של **מעשה סדום** לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, **גרם מעשה סדום**, לפי סעיף 347(א)(1) יחד עם סעיף 350 לחוק ובעבירת **דין לקוחו של קטין**, לפי סעיף 203 ג לחוק העונשין.

האישום הראשון - על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נ.ד. הוא קטין, יליד פברואר 2002.

בסוף שנת 2016 נוצר קשר בין הנאשם לבין נ.ד. באמצעות אתר אינטרנט המיועד להיכרויות. סמוך לאחר מכן, החלו הנאשם ונ.ד. לשוחח ביניהם באופן ישיר באמצעות יישומון "Kik" ויישומון "Whatsapp". במהלך התקופה שבין ספטמבר 2016 ועד ספטמבר 2017, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ובטרם מלאו לנ.ד. 16 שנים, נפגשו הנאשם ונ.ד. בביתו של הנאשם. במהלך המפגש, ביצע הנאשם מעשה סדום בנ.ד. בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של נ.ד. וגרם לנ.ד. לעשות בו מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת ולפיו של הנאשם וזאת בידועו כי נ.ד. הינו כבן 15.

האישום השני - ד.ר. הוא קטין יליד נובמבר 2002. עובר ליום 22/11/17, פרסם ד.ר. הצעה למתן שירותי מין תשלום באתר אינטרנט המיועד להיכרויות. בעקבות ההצעה, יצר הנאשם קשר עם ד.ר. החל מיום 22/11/17 החל הנאשם להתכתב עם ד.ר. באופן ישיר באמצעות יישומון "WhatsApp". השניים סיכמו כי יפגשו לצורך קיום יחסי מין בתמורה לתשלום שישלם הנאשם לד.ר. עוד סיכמו השניים, את תנאי המפגש לרבות המחיר שישולם, האקטים המיניים שיכללו ומשך המפגש. באותה שיחה, כתב ד.ר. לנאשם כי טרם מלאו לו 17 שנים.

ביום 23/11/17 נפגש הנאשם עם ד.ר. בביתו של הנאשם, בידועו כי הוא קטין, וקיים יחסי מין עם ד.ר. אשר כללו מין אוראלי זה בזה. בסוף המפגש, שילם הנאשם לד.ר. בעבור יחסי המין סכום של 500 ₪.

2. הנאשם הודה והורשע בנובמבר 2018 ובהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות מינית.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 26/3/19, עולה כי הנאשם בן 66, גרוש, אב לשני ילדים בשנות ה-30 לחייהם. טרם מעצרו עבד כרופא ילדים בקופת חולים וכיום עובד לדבריו בשתי משרות. האחת בתפקיד אדמיניסטרטיבי בתחום פיקוח הבנייה בחברת הנדסה, השנייה כנציג טלפוני בחברה המשווקת נכסי נדל"ן. הנאשם ציין כי בעקבות התפטרותו מעבודתו כרופא, צבר חובות בסך של שני מיליון שקלים והוא נתון בהליך של כינוס נכסים.

עם סיום שירותו הצבאי, למד רפואה באיטליה ולאחר שובו לארץ החל לעסוק בתחום רפואת ילדים. הנאשם הביע עמדתו לפיה סבור כי יוכל לשוב לעבודתו בתור רופא ילדים שכן אינו רואה בה מצב סיכוני עבורו. שירות המבחן התייחס למצבו המשפחתי של הנאשם וסקר בהרחבה נסיבותיו.

הנאשם נעדר עבר פלילי ובאשר לעבירה נשוא דיון זה, תאר כי לאורך השנים גילה סקרנות ועניין במין עם צעירים, נהג לגלוש באתרי היכרויות של הקהילה הגאה מתוך רצון לבחון את סקרנותו, התקשה לרסן עצמו ולווסת דחפיו ופעל באופן פוגעני ונצלני. הנאשם נהג להיפגש עם חלק מהצעירים עמם התכתב, כאשר חלק מהמפגשים לדבריו לא היו מיניים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח באופן ראשוני, להכיר בקיומה של בעייתיות בהתנהלותו אך מתקשה לזהות משיכתו המינית לנערים צעירים יותר מגיל 18. בהתייחסותו לעבירות נשוא דיון זה, נעדר אמפתיה לקורבנותיו ולא ניכר כי חש בושה ביחס למעשיו.

מחוות דעת הגורמים המטפלים במסגרת "התחלה חדשה" מיום 28/12/18, עלה כי הנאשם פנה מיוזמתו ובאופן עצמאי לטיפול במרכזם בחודש מאי 2018, שולב בקבוצה ייעודית מחודש יוני 2018 ועד דצמבר 2018. הנאשם הגיע באופן קבוע למפגשים, השתתף, והביע מוטיבציה גבוהה לרכישת כלים להתמודדות עם מצבו.

בבואו לבחון את גורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן לקח בחשבון את יכולותיו הקוגניטיביות והתפקודיות, התייחסותו למחירים שמשלם, חשיפת הבעייתיות בתחום המיני, ניתוקו ממעגל החיים וההשפעה על עתידו, יכולתו הראשונית להתייחס למשמעות אופי העבירות, היעדר מעורבות שולית קודמת והשתלבותו בהליך טיפולי.

מאידך, כגורמי סיכון להישנות עבירה, נשקלו פגיעותיו בשני קטנים, הסלמה בהתנהגותו, בלבול ומוצפות, קשייו באמפתיה לזולת, עיוותי החשיבה בייחוס היוזמה לקטנים וחוסר מודעות למצבי הסיכון. שירות המבחן המליץ על דחייה לבחינת אפשרות שילוב בטיפול אינטנסיבי.

4. בתסקיר משלים מיום 4/7/19, דיווח כי נמצא מתאים לשילוב במרכז "מעגלים". מאחר והטיפול עדיין לא התחיל התבקשה דחייה בארבעה חודשים.

5. בתסקיר משלים מיום 28/8/19, התייחס שירות המבחן לבדיקת ההתאמה שנערכה לנאשם והתרשמות גורמי

הטיפול מקיזם של קווי אישיות נרקיססטים, תחושת גדלות עצמית ואפשרות למשיכה הבופילית. בבדיקת ההתאמה השתמש הנאשם בעיוותי חשיבה, נרמול ורציונליזציה בבואו להסביר מעשיו, כאשר התקשה לראות חלקיו המניפולטיביים במימוש קשרים עם נערים. הנאשם שיתף כי מאז מעצרו השתלב בשני מעגלים חברתיים שאינם מודעים לעבירות שביצע. האחד, קבוצת להט"בים בני גילו והשני עוסק באספקת ארוחות חמות לחיילים בודדים ונזקקים. גורמי הטיפול התרשמו כי ישנה תובנה באשר לצורך בטיפול אך ניכר כי הנאשם מסרב להכיר במשיכתו ההבופילית ואינו רואה פסול בהתנדבותו. תכנית הטיפול במרכז "מעגלים" עדיין לא התחילה ולכן התבקשה דחייה נוספת בת 4 חודשים.

6. בתסקיר מיום 23.1.20 עדכן שירות המבחן כי הנאשם נמצא בשלבי טיפול ראשוניים. גורמי הטיפול דיווחו על לקיחת אחריות פורמלית תוך שלילת משיכה לקטינים.

7. בתסקיר משלים מיום 30/04/2020, הובאה עמדת גורמי הטיפול במרכז מעגלים. הנאשם מטופל במרכז למעלה מחצי שנה, משתף פעולה ועומד בגבולות ובתנאים. גורמי הטיפול התייחסו לכך שעדיין קיים קושי להעמיק במעשים הפוגעניים ובחלקים התוקפניים וכן לעיוותי חשיבה. כן דווח בתסקיר על הערכת מסוכנות מינית שפחתה. שירות המבחן המליץ על המשך שילוב הנאשם בטיפול מותאם למצבו במסגרת תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו מבחן למשך שנתיים במרכז "מעגלים". לצורך הפחתת סיכון, שירות המבחן המליץ על עונש קונקרטי של מאסר בדרך של עבודות שירות שיציב גבול להתנהגותו של הנאשם וייתן ביטוי לחומרת העבירה ולנזק שהסב למתלוננים. כמו כן המליץ על מתן פיצוי כספי למתלונן.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מינית

8. חוות דעת שהתקבלה מיום 24/02/2019, העריכה רמת מסוכנות מינית **בינונית**. בחוות דעת נוספת מאוחרת יותר מיום 06/04/2020, העריכה רמת מסוכנות מינית בינונית - **נמוכה**.

הראיות לעונש

9. במסגרת **הראיות לעונש** הגישה **ב"כ המאשימה** הצהרת נפגע עבירה חתומה על ידי אימו של הקטין באישום הראשון (ת/1). בהצהרתה התייחסה האם לנזקים שנגרמו לבנה בעקבות ביצוע העבירה. האם תיארה, בין היתר, התפרצויות זעם, ריחוק חברתי ומשפחתי, חרדות ודיכאון עמוק. כן מתוארות פגיעות נוספות והשלכות הפגיעה אשר מחמת צנעת הפרט לא יפורטו. **ב"כ הנאשם** הגיש מכתבי הוקרה שקיבל הנאשם מקולגות ומטופלים כאחד אשר כולם תארו מסירותו למטופלים מקצועיותו ונדיבות ליבו (ס/1) ומסמך המלמד על פשיטת רגל (ס/2). כמו כן העידה לטובת הנאשם **ביתו** אשר סיפרה על התמיכה, האהבה והעזרה שקיבלה מאביה הנאשם לאורך חייה. לדבריה הסתבכות אביה בתיק זה גרמה לטלטלה גדולה במשפחתם. הבת תיארה תמיכה כלכלית של המשפחה בנאשם ומאמצים רבים לעזור לשיקומו. הבת ביקשה את רחמי בית המשפט בכך שימנע מלגזור על אביה עונש מאסר מאחורי סורג וברח.

הטיעונים לעונש

10. **ב"כ המאשימה** הגישה בפתח טיעוניה את הפסיקה עליה הסתמכה בטיעוניה, ציינה כי הנאשם רופא ילדים במקצועו, יליד 1952 ואין לחובתו הרשעות קודמות. ב"כ המאשימה טענה כי יש להתייחס לכתב האישום המכיל שני אישומים כאל שני אירועים נפרדים. התובעת התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו ולנזקים הממשיים והפוטנציאליים שנגרמו ועתידים להיגרם לקטינים כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם תוך שהגישה את פער הגילים העצום בינם לבין הנאשם. ב"כ המאשימה התייחסה בהרחבה לפסיקה שהגישה וטענה כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע מ-12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל ולאישום השני שלגביו הוסכם שהנאשם סבר כי הקטין בן 17, המתחם נע מ-9 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם כולל שראשיתו 18 חודשי מאסר וקצהו 30 חודשי מאסר בפועל. בשים לב להודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי ואת הצורך בהעדת המתלוננים ובשים לב לכך שהנאשם שולב בהליך טיפולי ורמת מסוכנותו המינית ירדה, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולגזור עליו 18 חודשי מאסר, בנוסף למאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים וחילוט שלושה מכשירים אלקטרוניים.

11. **ב"כ הנאשם** הדגיש בראשית טיעונו את גילו של הנאשם המתקרב ל-70, תרומתו למדינה בשירות הצבאי ובמסגרת תפקידו כרופא ילדים. הסנגור התייחס לקשיים עימם התמודד הנאשם ובמיוחד למשבר הזוגי. הסנגור הדגיש את הבושה והנזק שנגרם למרשו בעקבות פרסום תמונתו ושמו ברבים. רישיון הרופא נלקח ממנו והוא נקלע לקשיים כלכליים קשים עד כדי פשיטת רגל. הסנגור תיאר את ההתמוטטות בעקבות החשיפה, התרחקות חבריו וההוקעה המקצועית. עוד הדגיש את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם בחקירה אשר הוביל לגילוי העבירות וביקש ליתן משקל משמעותי לקולה לכך שביצוע העבירות נעשה לאחר שהקטין באישום 1 פרסם את עצמו באתר היכרויות של בגירים. לגישת הסנגור עובדה זו היא הגורם המבדיל בין המקרה שבדיון לפסיקה עליה התובעת הסתמכה הכוללת פיתוי של קטינים או איומים עליהם. הסנגור לא התעלם מכך שאין המדובר במי שיכול לתת הסכמה אולם ציין כי הקטין היה בן 15 באופן שמדובר בגיל המתקרב לגיל ההסכמה (גיל 16). עוד ציין הסנגור כי מדובר בהזדמנות אחת של ביצוע עבירת מעשה סדום ולא במספר הזדמנויות. בהקשר לאישום השני הדגיש הסנגור כי הנאשם יצר קשר עם הקטין לאחר שזה פרסם שירותי מין. הנאשם ביקש מהקטין מספר פעמים להציג תעודת זהות אולם בפועל הקטין לא עשה כן. בשים לב לנסיבות אלה ביקש הסנגור להסתייג ממתחם הענישה לו עתרה התביעה ולאחר שהתייחס לפסיקה טען כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע מ-6 חודשי מאסר ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל. לגבי האישום השני טען כי מתחם העונש ההולם יכול שיתחיל במאסר על תנאי. הסנגור התייחס בהרחבה לתסקירי שירות המבחן ולהליך הטיפולי שעבר הנאשם ולהפנמת הפסול במעשיו. כן ציין את הירידה ברמת המסוכנות מצד הנאשם והדגיש את החשיבות בהמשך ההליך השיקומי והעדפתו על גדיעתו באמצעות עונש של מאסר בפועל. לשיטת ההגנה ענישה במאסר תפגע באינטרס הציבורי ואינה מתיישב תעם מסקנות וועדת דורנר כפי שהתביעה אף רואה אותן (כפי שעולה ממסקנות שפרסמה פרקליטות המדינה). הסנגור ביקש לאמץ המלצות שירות המבחן ולהמנע מהשתת עונש מאסר בפועל.

12. **הנאשם עצמו** פנה לבית המשפט בהתרגשות גדולה והביע התנצלות עמוקה כלפי הנפגעים ובני משפחותיהם על הפגיעות החמורות שפגע בהם. הנאשם התחייב להמשיך בהליך השיקומי על מנת שמעשים כאלה לא ישנו. לדבריו ההליך הטיפולי מסייע לו להבין את חומרת מעשיו ומקנה לו כלים להתמודדות עם מצוקות. הנאשם הביע נכונות לפצות את הנפגעים ובכבי ביקש מבית המשפט לאפשר לו לשרוד ולהשתקם.

13. ב"כ הצדדים הסכימו כי עסקינן בשני אירועים נפרדים בהתאם לשני האישומים המתייחסים לכל קטין בנפרד וכי יש צורך בקביעת שני מתחמי ענישה. כן הסכימו כי ניתן לקבוע מתחם כולל ביחס לשני האישומים. מטבע הדברים נחלקו עמוקות בנוגע לגבולות המתחם.

14. ביצוע עבירות מין בקטינים מהווה פגיעה קשה בערכים בסיסיים של כיבוד הגוף, כיבוד גבולותיו וצנעת הפרט. **הערכים המוגנים** באמצעות קביעת האיסור הפלילי על עבירות מין בכלל הם הגנה על גופם על נפשם ועל כבודם של בני אדם וביתר שאת קטינים. ביצוע עבירות כאלו היא הפרת האוטונומיה של אדם ופלישה לא רק לגוף אלא לנפשו בעיקר כאשר מדובר בצעירים שבשל גילם נמצאים בתהליך גיבוש הזהות העצמית. בע"פ 6690/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.03.08), קבע ביהמ"ש העליון בהקשר זה:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקורבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקורבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קורבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופן ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריינין שעניינין נידון ולציבור העבריינים בכוח (וראו למשל: ע"פ 2677/06 פלוני נ' מדינת ישראל, 18.4.07); ע"פ 6899/04 ד' פ' נ' מדינת ישראל (21.12.06); ע"פ 7461/05 דדוש נ' מדינת ישראל (3.4.06); ע"פ 1561/05 פלוני נ' מדינת ישראל, 11.7.05))" (סעיף 6 לפס"ד).

ממש לאחרונה בע"פ 5386/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.06.2020), שב והתייחס בית המשפט העליון לחומרת העבירות בפוסקו:

"ניצול תמימותם של ילדים קטנים לצורך סיפוק מיני, מעמיד את תאוות הפוגע במרכז בבחינת 'אני ואפסי עוד'. בתי המשפט מבקשים לשמש מגן וצינה לקטינים חסרי ישע, ולפיכך נוהגים ביד קשה עם עבריינים המנצלים אותם ופוגעים בנפשם הרגישה."

שני פסקי הדין האמורים דנו בעבירות חמורות יותר אך קביעותיהם עקרוניות ונכונות כל אימת שקורבן העבירה הוא קטין.

ואם תאמרו כי רק בעבירות המבוצעות בכוח נשמע הצורך להחמיר בענישה משיבה הפסיקה לא באלף רבתי. בת"פ (שלום ת"א) 23736-12-12 **מדינת ישראל נ' לבון** (20.07.14), היטיב לתאר כב' השופט דרויאן-גמליאל את הנזק שנגרם לקטינים ממעשים אסורים המבוצעים בהסכמה באלו המילים:

"זה מכבר קבעה הפסיקה כי לא נדרשת עוד הוכחת נזק לנפשו של קטין בו מבוצעות עבירות מין. הנחת המוצא היא כי ניצולו של הקטין, חילול כבודו כאדם, הפרת התום והאמון המאפיינים ילדים ונערים ביחסיהם עם בוגרים (המאפיינת את בצוע המעשים "בהסכמה"), חוסר היכולת האפקטיבית להתנגד לכוח או למניפולציות של המנצל, ההשפלה והחשש והפחד מהחשיפה - מותירים צלקות נפשיות עמוקות הנחרתות בנפשו של הקטין ופוגעים בתפקודו במסגרות חייו השונות בהווה ובעתיד הקרוב והרחוק (וראו למשל ע"פ 1976/13 אנדריאס נ' מ.י. (2014) בפסקה 22 ופסיקה נזכרת שם, ע"פ 4054/11 פלוני נ' מ.י. (2012) וע"פ 6690/07 פלוני נ' מ.י. (2008)).

עוד אוסיף, כי עצמתו של פוטנציאל הנזק לא נגזרת בהכרח מהשאלה אם מעשים אלו נעשו בכפייה שמקורה בהפעלת לחץ, איום או כוח, או שמא נעשו תוך פיתוי או תוך ניצול ניסיונו ומשאביו הנפשיים העודפים של בגיר - "בין אם במתק שפתיים ובין אם בלהט חרבו של איום" כדברי הש' הנדל בע"פ 10404/09 פלוני נ' מ.י. (2012). מצוקתו הנמשכת של קורבן העבירה, זמן רב לאחר שתם ביצוע המעשים ואף ההליך המשפטי, כוללת את רגשות הבושה והאשמה, שהם ממאפייניו הבולטים של הנזק הנפשי הנגרם לנפגעי עבירות מין. כמה קשה אפוא לילד או נער, שהמעשים בוצעו בו "בהסכמה", להשתכנע כי אין בו אשם; מה גדולה הפגיעה המניפולטיבית, השוללת מהקורבן את יכולתו לטעון - ולו בפני עצמו - כי נאנס למעשה על-אף התנגדותו; מה גדולה עצמת הפגיעה, שבהפיכה האכזרית של הקורבן לשותף-כביכול לפשע הנעשה בגופו!

15. **נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים** - פער הגילאים הוא נתון מפתח הזועק ניצול. בקצהו האחד של הקשר נערים צעירים בני 15 ובקצהו השני הנאשם כבן 65. חמישים שנים מפרידות בין הנאשם לנפגעי העבירה. חמישים שנים של ניסיון מצדו של הנאשם, סמכות, אמצעים כספיים וידיעה מול נערים המחפשים דרכם בעולם. לא בכדי קבע המחוקק קטגוריה עונשית נפרדת המגנה על קטינים בגילאים אלו של חיפוש וסקרנות ולא בכדי החמיר בקביעה כי מדובר בעבירה מסוג פשע שלצידה מאסר בן חמש שנים. אמנם מדובר במפגש אחד עם כל אחד מהקטינים אבל לא ניתן להתעלם מכך שמבחינת הנאשם היתה בכך חזרה ולא מעידה בודדת. הפרש הכוחות הברור והמובנה במפגש שבין הנאשם לבין הנפגעים מלמד כי הנאשם הציב עצמו במרכז, התעלם מכל מה שהוא יודע היטב מכוח השכלתו על עולמם של המתבגרים ובחר בסיפוק דחפיו. באישום השני שבו שילם כסף עבור קשר מיני, בולט במפגיע מרכיב ניצול חולשתו של קטין וניצול מצוקתו. מי שבגיל כה צעיר מציע את גופו תמורת כסף ומסכים למפגש מיני עם אדם המבוגר ממנו בחמישים שנה זכאי להגנת בתי המשפט אף אם הגנה זו ניתנת באיחור. מדובר במעשים מתוכננים שקדמה להם שיחה וקביעה ואין המדובר בלהט הרגע.

פוטנציאל הנזק גבוה בשל גילם הצעיר של הנפגעים ואת מימושו בחיי הנפגעים מוקדם לשער. הצהרת נפגע העבירה באישום הראשון מצביעה על כך שלא רק בתאוריה מדובר אלא בנזק מוחשי ובפגיעה קשה. שקלת העובדה שמדובר בהצהרה מפי אמו של הנפגע מבעד לעיניה ולא בחוות דעת מקצועית אך לשם כך בדיוק נועדה הצהרת נפגע - על מנת לפתוח צוהר אל תיאור סובייקטיבי של הפגיעה על יתרונותיו וחסרונותיו המשפטיים.

16. **מדיניות הענישה בעבירה של מעשה סדום** - עיון בפסיקה בכל הקשור למדיניות הענישה בעבירה של

מעשה סדום מצביעה, ככלל, על השתת עונשי מאסר לריצוי בפועל, תוך בחינת כל מקרה לפי נסיבותיו, לרבות חומרת המעשה וטיבו, הקשר בין הנאשם לקטין או לקטינה, גיל הקורבן, מידת הפגיעה בקורבן ועוד.

א. בעפ"ג (מחוזית-ת"א) - **לבון נ' מדינת ישראל** (04.02.15) - אישר בית המשפט המחוזי את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום בת"פ 23736-12-12 שצוטט לעיל ביחס לעבירה של מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 16 אשר נע מ-10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לכל אירוע. באותו ענין דובר על נאשם אשר ביצע מעשי סדום בקטין כבן 14, בשלוש הזדמנויות. ייאמר כי הנאשם ומשפחתו מכירים שנים רבות את משפחתו של הקטין. בשני מועדים שונים במהלך התקופה הסיע הנאשם את הקטין לשדה כלשהו ושם ביצעו הנאשם והקטין זה בזה יחסי מין אוראליים ואנאליים. במועד נוסף במהלך התקופה הזמין הנאשם את הקטין לדירה ושם ביצעו הנאשם והקטין זה בזה מעשי אוננות וקיימו זה בזה יחסי מין אוראליים.

ב. בת"פ (ת"א) 10756-07-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.12.13) נקבע מתחם עונש שבין 11 לבין 26 חודשי מאסר בעבירה של מעשה סדום שלא בנסיבות אינוס. באותו ענין כלל כתב האישום נגיעות הדדיות נשיקות וחיבוקים עד פורקן מיני ובשני אירועים גם יחסי מין אוראליים ואנאליים בין קטין שבין גיל 14 ל-16 לבין הנאשם. על הנאשם בעל הרשעה קודמת ישנה בעבירת מין נגזר עונש מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים.

ג. בת"פ (ת"א) 50949-07-14 **מדינת ישראל נ' נגר** (18.11.15) - הורשע הנאשם בשני אישומים בעבירות של מעשה סדום וניסיון, של קטין כבן 15, אשר פגש בהופעה, ניגש עימו לשירותים שם נגעו האחד לשני באיברי המין. בהמשך אותו החודש, קבע הנאשם עם הקטין להיפגש ברכבו, שם ביצעו האחד בשני יחסי מין אוראליים. אז סיפר הקטין כי הוא בן 15 ולמרות זאת המשיך הנאשם להיפגש עימו ולקיים עימו יחסי מין אוראליים בהזדמנויות נוספות. באישום השני איתר הנאשם קטין ברשת האינטרנט, ניסה לשכנעו לשוחח במצלמה כאשר הוא עירום אך הקטין סירב והנאשם ביקש שימחק את השיחה ביניהם. נקבע מתחם לאישום הראשון - 9-20 ואילו לאישום השני מע"ת ושל"צ-10 ח' מאסר. על הנאשם נגזרו 6 חודשי ע"ש מטעמי שיקום.

17. בכל הקשור **למדיניות הענישה** בעבירה של **צריכת זנות מקטין** הפסיקה אכן דלה למדי. ממעט פסקי הדין המצויים במאגרים המשפטיים ניתן ללמוד כי לרוב מושטים עונשי מאסר לתקופות קצרות, ראו ת"פ (שלום רחובות) 19862-07-14, **בענין שנדרין** (26.04.15), אליו הפנתה התובעת שם נקבע מתחם לעבירה זו שבין 6 ל-12 חודשי מאסר. כן ראו ת"פ (שלום ב"ש) 879-09 **בענין עמר** (29.12.19) שם הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לנאשם שהורשע בשתי עבירות של מעשה מגונה ובשתי עבירות של דין לקוחו של קטין. כן ראו ת"פ (שלום ת"א) 33600-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.10.2013) שם הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון במספר עבירות לפי דין לקוחו של קטין, כאשר ביצע מעשי מין חלקיים בשתי קטינות, כשהקשר איתן החל באמצעות אחת מהן, שתחילה סבר (ואין על כך מחלוקת), כי היא בגירה, לנוכח מצג השווא שהציגה בפניו. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

18. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ומקובלת עלי עמדת המאשימה בדבר העקרונות הדומים שנקבעו בע"פ 1697/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.7.19). אמנם באותו ענין מדובר בתיק שהחל בבית המשפט המחוזי ואמנם המעשים כלפי הקטינה נמשכו תקופה ארוכה אך מנגד באותו ענין האישום השני היה קל באופן משמעותי מן האישום השני בהליך שבפני. גם פסה"ד שהגיש הסנגור בע"פ 69/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.5.14) מתאים לענייננו אך קריאתי את פסק הדין שונה מקריאת הסנגור. באותו ענין נקבע מתחם שבין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל בעבירה של בעילה אסורה בהסכמה ובערכאה הראשונה נגזר על הנאשם עונש

מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. בדונו בערעור ציין בית המשפט כי מצא קושי רב בפער הענישה המשמעותי בין המערער לבין יתר הבגירים בפרשה ושיקולי אחידות הענישה היו מרכזיים בהפחתת עונשו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. עניינו חמור יותר קודם כל בשל פער הגילאים העצום בין הנאשם לבין הנפגעים ובנוסף בכך שמדובר בשני קטינים שונים, בשתי עבירות שכל אחת מהן מסוג פשע ובמרכיב הניצול הבוטה העולה מתשלום עבור שירותי מין. בע"פ 5453/16 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.17) שאף הוא הוגש על ידי ההגנה הופחת עונש לשישה חודשי מאסר בפועל אך בית המשפט ציין כי באותו ענין הסכימה המדינה כי יסוד המחשבה הפלילית הוא בעצימת עיניים ולא בדיעה פוזיטיבית ויש לכך משקל לענין העונש. כמו כן מדובר במתלוננת אחת ולא בפערי גילאים כמו בעניינו.

19. מתחם העונש ההולם - בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקרה זה על ידי הנאשם כמפורט לעיל ובשים לב למדיניות הענישה שפורטה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות המין באישום הראשון נע מ-10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. לעבירת דין לקוחו של קטין מושא אישום 2 המתחם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המתחם הכולל של העבירות בשני האישומים בהם הורשע הנאשם הוא בין 12 חודשי מאסר ועד 26 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

20. באולם בית המשפט נמצא הנאשם, נמצאת בתו ונשמע קולם המבקש לדון את הנאשם לכף חסד. הבושה שחש הנאשם ניכרת היטב בפניו ובדבריו ומילותיו יצאו מדם לבו. ברור לי המחיר הכואב ששילם הנאשם על חשיפת מעשיו, על הפרסום שנלווה לכך, על השבר בחייו ובחיי משפחתו. לצד אלו על בית המשפט לזכור את קולם השקט של נפגעי העבירה שאינם יושבים על ספסלי האולם ובכיים אינו נשמע. לצידם יושב כל העת הציבור הרחב עליו מגן בית המשפט ואין לטעות בחשיבותו רק על שום נוכחותו השקטה.

21. השאלה במה ירוויח האינטרס הציבורי משליחת אדם למאסר היא שאלה קשה מאד בעיקר במקרי הגבול בהם העונש המתאים קרוב לעונש המקסימום שניתן לרצות בעבודות שירות. אין זו הפרזה אם אומר שאין שופט אחד בין שופטי ישראל העוסקים בדין הפלילי שאינו מכיר את המלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים שבראשה עמדה שופטת בית המשפט העליון בדימוס כב' השופטת דורנר. לפי המלצות הועדה יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה. דברים אלו הם נר לרגלי. גזירת עונש מאסר לתקופה קצרה יחסית כרוכה בפגיעה קשה בנאשם ובבני משפחתו, יש לה השלכות ברורות על הפסקת הטיפול במתכונת בה ניתן עד כה והיא כרוכה בסבל מוגבר עבור אדם שזה לו מאסרו הראשון. עוד ברור כי מאסר בפועל אינו פיצוי לנפגעים בגין הפגיעה שנגרמה להם.

22.

בזכרי כל אלו, מצאתי כי עונש מאסר בפועל

מאחורי סורג ובריא הוא העונש המתאים לנאשם. עונש מאסר הוא אמירה נורמטיבית ולטעמי אמירה כזו צריכה להישמע בבירור. ניצול גופם של קטינים לצרכים מיניים של מבוגרים הוא פסול נצלני ומזיק. קיום יחסי מין עם קטין כבן 15 ותשלום לקטין אחר כבן 15 עבור קיום מגע מיני בסכום שעבור קטין בגיל הזה הוא סכום משמעותי, הם מעשים אסורים, פסולים, פוגעניים ומותירי צלקות בנפשם של קטינים בגיל ההתבגרות. העובדה

שמדובר בשני קטינים אשר כל אחד מהם נוצל בדרך אחרת, אינה מתיישבת עם מאסר בדרך של עבודות שירות.

23.

הנאשם אכן התגייס לטיפול ונמצא בו

תקופה ממושכת אבל לא מצאתי כי התסקירים מאפשרים סטיה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום עד כדי גזירת העונש בדרך של עבודות שירות. בתסקיר הראשון צוין כי הנאשם נעדר אמפתיה לנפגעים, בתסקיר מינואר השנה עדיין דווח על לקיחת אחריות פורמלית תוך הכחשה של בעייתיות בקשר עם קטינים. בתסקיר האחרון מיום 30.4.20 לאחר תקופה ממושכת בטיפול מצוין כי הנאשם מתקשה להעמיק במעשיו הפוגעניים ובחלקיו התוקפניים כמו גם בעיוותי החשיבה העמוקים שעדיין מחזיק בהם. גם חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית מפרטת מיקוד רב של הנאשם בעצמו ובצרכיו וקושי לזהות ולהתחשב בצרכי האחר. הנאשם בחר להתנדב בעמותה שעוסקת בחלוקת סלי מזון לחיילים בודדים והבחירה בתפקיד של מושיע כלפי אוכלוסיה של צעירים ומתן הסברים רציונליים לבחירה זו הם דוגמא להתרשמות גורמי הטיפול מהעדר הפנמה של גורמי סיכון.

24.

שירות המבחן המליץ על אופק שיקומי

ולהמלצה תפקיד חשוב בגזר הדין. עם זאת, בית המשפט גוזר את הדין בראיה רחבה יותר ובה נשקלים נתונים נוספים מעבר לשיקולי שיקום וטיפול.

25.

שקלתי תיקון כתב האישום לקולה והודאת

הנאשם. קיימת משמעות רבה לעובדה שבכך חסך צורך בשמיעת עדויות הקטינים. כן שקלתי הבעת החרטה, שיתוף הפעולה המלא עם המשטרה והעדר עבר פלילי. נתון זה משמעותי בעיקר בשל גילו של הנאשם. בנוסף שקלתי משמעות הרשעה עבור הנאשם בשל מעמדו ועבודתו. בנוסף עומדת לזכות הנאשם השתתפות בטיפול והנתיב בו צעד במסלול השיקום עד כה. כל אלו מאפשרים לגזור עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **12 חודשי מאסר בפועל.** הנאשם יתייצב למאסרו בבימ"ר ניצן, עד השעה 10:00, ביום 9.8.20 כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים 08-9787377, 08-9787336. תנאים שנקבעו בהליך המ"ת ישמשו ערובה להבטחת התייצבות הנאשם למאסר. כן אני מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ למשך 180 יום או עד להתייצבות הנאשם במאסר לפי המוקדם. הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות.

ב. **10 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא לא יעבור עבירת מין מסוג פשע.

ג. **6 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת מין מסוג עוון

וכן עבירה לפי סעיף 203ג לחוק העונשין.

ד. **פיצוי לכל מתלונן בסך 7,500 ₪.** הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.8.20 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הסכום לפרעון מיד. ב"כ המאשימה יעביר פרטי מתלוננים למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

ה. **קנס בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתם.** הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.8.20 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיד.

אני מורה על חילוט מכשיר טלפון נייד שנתפס על ידי המשטרה.

בנוסף ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח לאחר התייצבות למאסר.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים.